

عنوان مقاله:

امکان سنجی پیاده سازی خیابان کامل در منطقه ۱۲ شهر تهران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات جهانی در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

زهرا غلامرضایی - کارشناس معاونت فنی و عمران منطقه ۱۲

عطاءاله رائی - رئیس اداره ابنیه و نگهداشت معاونت فنی و عمران منطقه ۱۴

خلاصه مقاله:

خیابان ها به عنوان اولین عرصه عمومی مرتبط با حیات اجتماعی در شهرها، نقش مهم و بی بدیلی در عملکردها و کارکردهای شهرها داشته و سهم مهمی از فضاهای شهری را به خود اختصاص می دهند. لیکن، در دهه های اخیر با افزایش اتومبیل ها، مفهوم خیابان تعریف متفاوتی بخود گرفته است. بنحویکه؛ خیابان که در گذشته بستر شکل گیری و استمرار برخی از اشکال تعاملات اجتماعی به شمار می رفت، به محلی برای تردد اتومبیل ها و وسایل نقلیه تبدیل شد و به تبع آن بسیاری از کارکردهای اجتماعی و فرهنگی آن تنزل یافت. امروزه، خیابان ها در شهرهای مختلف، بخصوص کلانشهر تهران، با گسترش بی رویه و لجام گسیخته وابستگی به خودروها مواجه هستند. به طوری که اغلب خیابان های شهر تهران سواره محور بوده و به تامین نیازها و اقتضانات پیاده ها توجه چندانی ندارند. همین موضوع برنامه ریزان را بر آن داشته تا به دنبال دستیابی به راه حلی جهت برقراری تعادل در دسترسی افراد و خودروها به خیابان ها باشند. یکی از موثرترین راهکارهای ارائه شده در این خصوص، طراحی خیابان ها با رویکرد "خیابان کامل" می باشد، خیابانی که نه تنها سواره محور نبوده، بلکه، می تواند آرامش، ایمنی و دسترسی مطلوب پیاده ها را نیز فراهم نماید. بر همین اساس، پژوهش حاضر با هدف، امکان سنجی پیاده سازی خیابان کامل در منطقه ۱۲ شهر تهران تدوین شده و برای این منظور، خیابان های فردوسی، امام خمینی، قیام و جمهوری اسلامی مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است. این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی می باشد و با استفاده از رویکرد ارزیابی اجتماعی و تحلیل های آماری در محیط نرم افزاری (spss) تلاش گردیده، پس از بررسی خیابان های مورد مطالعه، گزینه مطلوب و بهینه در راستای پیاده سازی خیابان کامل، ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

امکان سنجی، توسعه پایدار، خیابان کامل، منطقه ۱۲

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1642059>

